

ת"פ 32578/07/18 - מדינת ישראל נגד שי אבוצדקה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32578-07-18 מדינת ישראל נ' אבוצדקה

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שי אבוצדקה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד בת- אל ויטלזון שרעבי

ב"כ הנאשם: עו"ד גבריאלי טרונשווילי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום הכולל שני אישומים, בעבירות גניבה, גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב, הסגת גבול, והפרת הוראה חוקית.

ביום 9.7.18 בשעה 12:00 נכנס הנאשם למשרדה של המתלוננת בבניין המשרדים "בית מרים", פתח את תיקה וגנב ארנק ובו 1,800 ₪, המחאות, כרטיס חיוב, כרטיס קופת חולים וכרטיסים נוספים. זמן קצר לאחר מכן השתמש הנאשם בכרטיס החיוב ורכש ארבעה טופסי הימורים מסוג "צ'אנס" בארבעה דוכנים שונים בסכום כולל של 3,230 ₪. אחת העסקאות בסך של 810 ₪ בוטלה לאחר שהושלמה, ולאחר שבעל הדוכן ביקש מהנאשם להציג בפניו תעודה מזהה והנאשם סירב. בשל כך הורשע הנאשם בעבירות גניבה, גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב והסגת גבול שיוחסו לו באישום הראשון.

באותו היום, בעקבות האירוע נושא האישום הראשון, נעצר הנאשם לחקירה ושוחרר על ידי קצין משטרה בערובה ובתנאים של מעצר בית מלא למשך חמישה ימים ברח' דרך חברון 146. ביום 10.7.18 בשעה 17:05 נתפס הנאשם מחוץ לביתו, בשוק מחנה יהודה, סמוך למסעדה. בשל כך הורשע הנאשם בעבירת הפרת הוראה חוקית שיוחסה לו באישום השני. (להלן: "התיק העיקרי").

2. הנאשם צירף את תפ"ק 3547-11-18 והורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת התפרצות למקום שאינו מגורים וגניבה ובעבירת הפרת הוראה חוקית. ביום 23.10.18 בשעה 16:30 נכנס נאשם 2 באותו התיק, אליהו פירו, למשרד עו"ד מושיק דובר ושוחח עם עו"ד שושי שורק בדבר אפשרות קבלת ייעוץ בתחום

עמוד 1

התעבורתי. היא השיבה לפירו כי אינה עוסקת בתחום זה ומסרה לו טלפון של עו"ד אחר שעשוי לסייע לו. במהלך השיחה, פתח הנאשם את דלת המשרד והסתתר בו, ובתום השיחה פירו יצא המקום. ממועד כניסתו למשרד ועד לשעה 20:40 שבה עזבה עו"ד שורק את המשרד הסתתר הנאשם במשרד וניהל שיחות טלפון עם פירו. סמוך לאחר שעורכת הדין עזבה את המשרד, יצא הנאשם מהמקום כשבדיו מפתח המשרד, מעטפות וקופסא ובה כדורים רפואיים שונים. כעבור כמה דקות חזרו שני הנאשמים למשרד, פתחו אותו באמצעות המפתח שהיה בידם, נכנסו וחיטטו בארונות במשך כעשרים דקות. מיד עם יציאתם מהמשרד נתפסו השניים על ידי שוטרים. מעשים אלה ביצע הנאשם בשעה שהיה נתון תחת תנאים מגבילים שקבע בית משפט השלום בירושלים במסגרת התיק העיקרי, ובהם מעצר בית עם יציאה לעבודה בימים א-ה בין השעות 10:00 ל- 18:00. (להלן: **"התיק המצורף הראשון"**).

3. הנאשם צירף את ת"פ 22615-12-15 והורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירות גניבה וכניסה למקום מגורים כדי לבצע עבירה. ביום 28.6.15 בשעה 21:30 התפרץ הנאשם, יחד עם נאשם 2 באותו כתב אישום, ארז אבוטבול, לחדר מס' 17 בבית מלון קפלן בירושלים בו התגורר המתלונן. לנאשם היה מידע קודם על דבר שהות המתלונן במלון ועל כך שברשותו היה תיק ובו כסף מזומן. הנאשם הגיע למלון וביקש מהמנהל להיכנס לחדר בטענת כזב שלפיה המתלונן שוהה בבית חולים וביקש ממנו להביא לו תיק ובגדים. הנאשם התקשר לאבוטבול, שהתחזה למתלונן, ואישר את כניסתו של הנאשם לחדר. מנהל המלון הכניס את הנאשם לחדר והוא גנב משם תיק בד השייך למתלונן ובו כסף מזומן בסך 15,000 ₪, כרטיס אשראי של המל"ל, שני כרטיסי אשראי מוטענים אחד ב- 2,000 אירו והשני ב- 2,500 דולר, ותעודת זהות. לאחר מכן התחלקו הנאשמים בשלל. להלן: **"התיק המצורף השני"**.

4. בהסכמת הצדדים התבקש תסקיר שירות המבחן, ונערכו מספר תסקירים אשר עקבו, במשך כשנתיים ימים, אחר הליך טיפולי שבו נטל חלק הנאשם.

מתוך התסקירים שהוגשו עולה כי הנאשם בן 36, נשוי ואב לשלושה, טרם מעצרו עבד בעסק המשפחתי- דוכן בשוק, והתגורר עם משפחתו. אמו של הנאשם נפטרה כשהיה בן 12 והקשר של הנאשם עם אביו מורכב. כל אחיו מעורבים בפלילים ובין היתר מכורים להימורים ולסמים. הנאשם גדל בתנאים מאתגרים שעוררו בו מצוקה רגשית, השפיעו על מהלך חייו והתפתחותו התקינה ופגעו בדימויו העצמי. בילדותו הוא הוצא מביתו למסגרות חוץ ביתיות, התקשה להסתגל אליהן, חווה קשיים לימודיים, עבר בין מספר מסגרות ונשר מהלימודים לאחר 10 שנות לימוד. בגיל 15 החל הנאשם לעבוד בעסק המשפחתי עם אביו. במקביל החל לעסוק בהימורים, פיתח דפוסים התמכרותיים והתחבר לחברה עבריינית. לאורך השנים הסתבך הנאשם שוב ושוב עם החוק בגין אירועי אלימות וגניבות וריצה עונשי מאסר ממושכים.

הנאשם נישא בשנת 2005 והקשר שלו עם אשתו מורכב. מעורבותו הפלילית והתמכרותו להימורים היוו מוקדי מתח בניהול הבית וגרמו לחוסר יציבות.

הנאשם נרתע משימוש בסמים על רקע התמכרותה של אמו ותוצאותיה, אך תיאר התמכרות ארוכת שנים להימורים כבר מגיל 15 והסתבכות בחובות ובפלילים.

בעבר נערכו ניסיונות טיפוליים, והגם שהנאשם הנאשם שיתף תחילה פעולה והשתדל להוכיח שינוי, בסופו של דבר ניתק קשר עם גורמי הטיפול. עד למעצרו בתיק המצורף הראשון חשב הנאשם כי יכול לטפל בעצמו והתנגד להליך טיפולי.

עם זאת, במהלך מעצרו ביטא הנאשם עייפות מאורח חייו, מהתנהלותו העבריינית והפוגענית כלפי בני משפחתו והביע רצון לטיפול בקהילה סגורה לצורך גמילה מהימורים. הוא לקח אחריות מלאה על מעשי העבירה שביצע והביע הבנה לחומרתם ובושה על התנהלותו הבעייתית.

שירות המבחן התרשם כי קבלת האחריות והרצון לשינוי הם כנים והתרשם גם מקיומה של מוטיבציה גבוהה לקבלת טיפולי משמעותי, בין היתר מתוך הבנת המחירים שמשלם כתוצאה מהסתבכויותיו בפלילים. המלצתו של שירות המבחן לשחרור הנאשם לקהילה טיפולית התקבלה והוא שולב בקהילה הטיפולית "רטורנו" ביום 17.12.18.

כבר מתחילת הדרך הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם הטיפול בקהילה. תחילה, אמנם, התקשה לחשוף מעולמו הפנימי בקבוצות, אך ככל שהתקדם הטיפול גברה פתיחותו, הוא גילה תובנות חשובות לגבי הגורמים להתמכרותו, גורמי סיכון, התנהלותו הבעייתית והקשרים הלא בריאים בהם היה נתון. במקביל החל טיפול במרכז הורים וילדים יחד עם אשתו ובנותיו. הנאשם הצליח לקבל אחריות ולגלות מודעות לפגיעה שפגע במשפחתו והוא עורך מאמצים לתקן פגיעות אלה. שהותו של הנאשם בקהילה הסגורה הוארכה בשל אירוע שבו היה מעורב וביטא נסיגה אל דפוסיו הישנים. בתקופת ההארכה הנאשם השתדל לתפקד באופן חיובי במישור התעסוקתי והטיפול, אך היה מעורב באירועי משמעת נוספים, על רקע תסכול מהארכת השהות בקהילה, ואלה הובילו להידרדרות במצבו. עם זאת, הנאשם הצליח לאזור כוחות ולהמשיך לשתף פעולה עם גורמי הטיפול.

בתום תקופת הטיפול בקהילה שולב הנאשם בהוסטל שיקומי, המשיך בהליכים טיפוליים קבוצתיים ופרטניים והמשיך השתלבות בתעסוקה. בתחילת הדרך היה הנאשם ספקן לגבי הצורך שלו בטיפול בהוסטל, אך לאחר תקופת ההסתגלות החליט להישמע להמלצות הצוות ולשתף פעולה באופן מלא, הוא התמודד עם מצבים מורכבים והוכיח כי הצליח להפנים את הכלים שרכש בטיפול, תוך גילוי הבנה למצבי סיכון והימנעות מיצירת קשרים שיכולים לפגוע בו. במקביל המשיך הנאשם בטיפול המשפחתי, שאף הוא ידע עליות ומורדות אך גרם לנאשם להיות מעורב יותר בענייני הבית והמשפחה תוך יישום הכלים שרכש.

בתום תקופת השהות בהוסטל חזר הנאשם לגור עם משפחתו וסימני השינוי ניכרים בכל אורחות חייו והתנהלותו. גם לאחר סיום השהות בהוסטל ממשיך הנאשם בטיפול בקבוצה למכורים ושומר על קשר עם שירות המבחן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נתרם רבות מהליך הטיפול ומצליח להבין את החשיבות שבשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול. הוא מודע למצבי סיכון ומצליח ליישם בהתנהלותו את הכלים והתובנות שהפיק. הנאשם השתדל לשמור על יציבות במישור התעסוקתי והמשפחתי, וגם כאשר פוטר מעבודתו על רקע משבר הקורונה, מצא עבודה אחרת.

גורמי הטיפול התרשמו מהרצינות ומהמחויבות הגבוהה שהפגין לשיקום חייו, מהיכולת שלו לאמץ כלים להתמודדות מיטיבה והערכתם היא כי פחת הסיכון לחזרה על העבירות. שירות המבחן המליץ לגזור על הנאשם 300 שעות שירות לתועלת הציבור וצו מבחן למשך שנה.

5. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אחד ביחס לכלל התיקים, שבין שנה לעשרים וחמישה חודשי מאסר בפועל, אך הסכימה כי בעניינו של הנאשם יש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום וביקשה לגזור עליו תשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ואשר יכללו בתוכם את הפעלת עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד לחובת הנאשם, צו מבחן, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים

המוגנים באמצעות העבירות ומידת הפגיעה בהם, את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, את כישלון ההרתעה של הליכים קודמים, אך התייחסה גם לשיקולי השיקום ולמשקל שיש לתת להם בתוך יתר שיקולי הענישה במקרה דנן.

6. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. ב"כ הנאשם תיאר בהרחבה את המסלול השיקומי שבו נוטל חלק הנאשם מזה כשנתיים, וטען כי הישגיו במסלול זה מרשימים בפרט על רקע עברו המכביד של הנאשם, אשר לראשונה בחייו מצליח לנהל אורח חיים מסודר. ב"כ הנאשם עתר להארכת המאסרים המותנים שתלויים ועומדים בעניינו של הנאשם, אף שאחד מהם חב הפעלה, וזאת בשל טיפול הגמילה מהימורים שעבר הנאשם, ואשר שקול, לטענתו, לטיפול למשתמשים בסמים המאפשר, על פי החוק, הארכה נוספת של עונש מותנה, ומכל מקום ביקש להקל עם הנאשם ככל הניתן על מנת לעודד אותו להמשיך בדרך הטובה שבה החל. בהקשר זה הודגשה חשיבותם של סדר יום ושגרת עבודה לשיקומו של הנאשם ונטען כי הטלת עונש של מאסר, ולו בעבודות שירות, תפגע באלה ותחבל בשיקום.

7. הנאשם בדברו האחרון הודה על ההזדמנות שניתנה לו להשתקם, תיאר את הקשיים שחווה במסגרת הטיפול ואת הכלים שאימץ לצורך התמודדות מיטיבה בהיבטים רבים ושונים בחייו ובהתנהלותו היומיומית.

8. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם. בחוות דעת מיום 1.2.21 הודיע הממונה על עבודות השירות כי הנאשם נמצא כשיר מבחינה רפואית לעבוד בכל עבודת שירות ללא מגבלה, עם זאת, לאור קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם לרבות בנאשם, בהתבסס על חוות דעת שניתנה על ידי משטרת ישראל, הנאשם לא נמצא כשיר לרצות עונש מאסר בעבודות שירות.

לבקשתי, המידע שעל בסיסו ניתנה חוות הדעת של משטרת ישראל הועמד לעיוני. בהתאם למגבלות הקבועות בסעיף 51(ב)(4)(5) לחוק העונשין התשל"ז-1977 ביחס לשימוש שבית המשפט רשאי לעשות במידע, קבעתי בהחלטתי מיום 17.2.21, כי החומר שהוצג אינו מקים יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, ועל כן הנאשם מתאים לעבודות שירות.

בהתאם להחלטתי הודיע הממונה על עבודות השירות ביום 3.3.21 כי נקבע לנאשם מקום השמה בויצ"ו בית הכרם, וכי הוא יועסק במקום חמישה ימים בשבוע. מועד מומלץ לתחילת ריצוי עבודות השירות נקבע ליום 25.4.21.

מתחמי העונש ההולם

9. שני הצדדים התייחסו אל כלל כתבי האישום כאל אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, ואף על פי כן אני סבורה, כי בשל פערי הזמנים המשמעותיים מאד בין העבירות והעובדה כי מדובר בקורבנות שונים ובשניים מתוך האירועים שבוצעו עם שותפים שונים, יש להתייחס לכל אחד מכתבי האישום כאל אירוע נפרד לצורך קביעת מתחמי העונש ההולם.

התיק העיקרי

10. עבירת הגניבה נועדה להגן על קניינו של אדם, והעבירות של גניבה והונאה בכרטיסי חיוב נועדו להגן גם על אמינותם של אמצעי תשלום אלה.

הערכים המוגנים באמצעות עבירת הפרת הוראה חוקית הם שמירת מעמדן של החלטות שיפוטיות ומנהליות המתקבלות על ידי הגורמים המוסמכים והבטחת קיומן לשם שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

11. כל העבירות שביצע הנאשם בתיק העיקרי הן עבירות שתוכננו מראש, ואף אם לא בוצעו בתחום מיוחד, פגיעתן אינה קלה.

12. הנאשם גנב כסף מזומן בסכום שאינו זניח, וגם היקף העסקאות שביצע באמצעות כרטיס האשראי הוא משמעותי. למרבה המזל הנאשם נעצר במהלך ביצוע העסקה האחרונה, ואף אם בעלת הכרטיס לא נשאה בעצמה בעלות הפעולות שבוצעו באמצעות הכרטיס הגנוב, בסופו של יום עלויות הביטוח ואבטחתם של כרטיסי חיוב מגולגלות על כלל הציבור בדרך של עליית מחירי האשראי.

13. מלבד הנזק הממוני שגרם הנאשם לנפגעת העבירה, נקל לתאר כי נגרמה לה גם טרדה רבה עקב גניבת המסמכים האישיים שוודאי היה עליה לשחזרם, וברור כי החדירה לפרטיותה אף פגעה בתחושת הביטחון האישי שלה.

14. אם לא די באלה, הנאשם הפר את תנאי השחרור שהוטלו עליו שעות ספורות בלבד לאחר שהוטלו, והגם שההפרה לא לוותה בעבירה נוספת, היא בוצעה בעזות מצח כאשר הנאשם התרחק מרחק נסיעה גדול ממקום מעצר הבית שבו היה נתון.

15. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את העבירה נושא התיק העיקרי הוא בין מאסר קצר בעבודות שירות למספר חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעת העבירה.

התיק המצורף הראשון

16. עבירת ההתפרצות למקום שאינו מגורים או תפילה נועדה אף היא להגן על רכושו של אדם. הערכים המוגנים בעבירת הפרת הוראה חוקית פורטו במסגרת הדיון בתיק העיקרי.

17. גם באירוע נושא התיק המצורף הראשון מדובר בעבירה שתוכננה מראש ואשר הנאשם חבר לאחר כדי לבצעה.

ההליכים בעניינו של האחר מתבררים בבית המשפט הקהילתי וטרם נגזר דינו.

18. עבירת הרכוש שביצעו השניים דרשה מידה מסוימת של תחום; על פי התכנית- בשעה ששותפו של הנאשם העסיק

את עורכת הדין ששהתה במשרד והסיח את דעתה, הנאשם התגנב לתוך המשרד ושהה שם במשך שעות ארוכות.

19. באירוע התפרצות מן הסוג הזה, הגם שנעשה לבית עסק ולא לדירת מגורים, נוצר גם סיכון לפגיעה בגוף, עקב החשש ממפגש אלים בין הנאשם לבין עורכת הדין, לו היה הנאשם מתגלה כשהסתתר במשרד.
20. למרבה המזל, החשש לפגיעה פיזית לא התממש, וגם הרכוש שנגנב במהלך ההתפרצות אינו בשווי משמעותי, ומכל מקום הנאשם ושותפו נתפסו בכף כשיצאו מן המקום.
21. עבירת הפרת ההוראה החוקית שביצע הנאשם במקרה דנן פגעה במידה רבה בערכים המוגנים, שכן תוכננה מראש ולוותה בביצוע עבירה עצמאית נוספת, שמפני ביצועה נועדו התנאים המגבילים להגן.
22. בחינת הפסיקה מלמדת כי במקרים דומים נגזרו, ככלל, עונשים שכללו רכיב מרכזי של מאסר בפועל. ראו למשל ת"פ (רמלה) 9794-10-15 **מדינת ישראל נ' איילה** (פורסם בנבו 23.4.17) והפסיקה הנזכרת שם; ת"פ (פ"ת) 13469-06-13 **מדינת ישראל נ' לשצינסקי** (פורסם בנבו 10.4.14) והפסיקה הנזכרת שם וכן פסק הדין בערעור עליו, עפ"ג (מרכז) 37133-05-14 **לשצינסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 8.7.14).
23. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את התיק המצורף הראשון הוא בין עשרה לעשרים חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירה.
- התיק המצורף השני
24. כפי שפורט לעיל, עבירת הגניבה נועדה להגן על קניינו של אדם, ועבירת כניסה למקום מגורים כדי לבצע עבירה נועדה להגן, מלבד זכות הקניין, גם על הפרטיות ותחושת הביטחון האישי של אדם.
25. גם האירוע נושא התיק המצורף השני תוכנן מראש, על בסיס מידע מוקדם שהיה בידי הנאשם. מעשה העבירה בוצע בצוותא על ידי הנאשם יחד עם שותף, אשר ההליכים בעניינו הוטלו והוא לא נתן את הדין על מעשיו. עם זאת, חלקו של הנאשם באירוע היה גדול משל שותפו, שכן הוא היה זה שנכנס בפועל לחדר וביצע את הגניבה, בעוד חלקו של השותף בוצע מרחוק, באמצעות שיח טלפוני בלבד.
26. הנאשם נכנס בעורמה ובתחבולה לתוך חדר המלון שהושכר על ידי נפגע העבירה, בשעה שידע שנפגע העבירה אינו נמצא בתוכו וגנב ממנו רכוש רב - המחאות, כרטיס אשראי, סכום גדול של כסף מזומן, וכרטיסי אשראי מוטענים, השקולים לכסף מזומן, ואשר שלא הוצגה כל אינדיקציה לכך שהוחזרו לנפגע העבירה.

27. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את האירוע נושא האישום השני הוא בין עשרה לעשרים חודשים מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגע העבירה.

העונש המתאים לנאשם

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

28. הנאשם צעיר בן 36 ולחובתו עבר פלילי מכביד הכולל אחת עשרה הרשעות קודמות בעבירות רכוש, הגרלות והימורים וכן בשתי עבירות אלימות. הנאשם ריצה מספר עונשי מאסר בפועל, ולמעשה ריצה חלק ניכר מתוך שנות חייו הבוגרים מאחורי סורג ובריח.

ההליכים המשפטיים, עונשי המאסר הממושכים וגם עונשי מאסר מותנים שהוטלו על הנאשם לא הרתיעו אותו מלחזור ולבצע עבירות שוב ושוב.

29. אלמלא הליך השיקום שבו נטל הנאשם חלק, ולנוכח עברו המכביד וכישלון ההרתעה של הליכים קודמים, ראוי היה לגזור על הנאשם עונש מאסר ממושך, בגבולות העליונים של מתחמי העונש ההולם, שיבטא שיקולי גמול, הרתעה ויגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה של הנאשם.

30. עם זאת, הליך השיקום שבו נטל הנאשם חלק הוא משמעותי ורב משקל, ומשנה את מאזן השיקולים באופן שמצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, בשל קיומה של הסתברות גבוהה כי השיקום אמנם יעלה יפה.

31. אין מדובר בפעם הראשונה שבה נוטל הנאשם חלק בטיפול, וכפי שעלה מתוך תסקירי שירות המבחן ומתוך גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים בת"פ 46148-05-16 נראה היה גם בעבר כי הנאשם עומד בפני שינוי מוצלח של אורחות חייו, ואולם תקוות אלה התבדו והנאשם חזר לסורו. על רקע זה, משהחלטתי לתת לנאשם הזדמנות נוספת להשתתף בטיפול במסגרת התיק הנוכחי, ביקשתי לוודא כי הנאשם מתמיד בדרך זו לכל אורכה, ועל כן נדחו הדיונים למשך פרק זמן ארוך של כשנתיים ימים. במהלך תקופה זו הוכיח הנאשם את רצינותו ומחויבותו לטיפול ולשיקום, הוא ערך שינוי מהותי בדפוסי חייו והצליח להתמודד עם קשיים אישיים ואובייקטיביים שאיימו להכשילו. כך למשל, בתקופת משבר הקורונה, הנאשם פוטר מעבודתו ועלו קשיים כלכליים ולחצים נפשיים. למרות זאת, הנאשם הצליח לתעל את המצוקה שאליה נקלע לאפיקים חיוביים ונמנע מלפנות למקומות נוחים שהם בעייתיים ופורצי גבולות. הוא ניצל את התקופה שבה בבית כדי להעמיק מעורבותו במשק הבית, דבר שהוביל לשיפור במערכת היחסים המשפחתית, ובסופו של דבר אף הצליח למצוא עבודה אחרת ולהמשיך לפרנס את משפחתו. התנהלות זו ראויה לציון בפרט על רקע נקודת השפל העמוק שבה החל הנאשם את דרכו.

32. הנאשם הודה בביצוע העבירות, קיבל אחריות על מעשיו, הפנים את הפסול שבהם וכפי שתואר לעיל, עשה מאמצים כבירים וממושכים לשינוי.

33. עובדות אלה מקימות סיכוי ממשי לכך שהנאשם אמנם השתקם, ומובן כי הטלת עונש בתוך מתחמי העונש ההולם עשויה לחבל בהישגים השיקומיים. עם זאת, הזהירות שבה יש לנהוג עם הנאשם מחייבת לגזור עליו צו מבחן למשך תקופה ארוכה יותר מזו שהוצעה על ידי שירות המבחן, על מנת שניתן יהיה להמשיך ולוודא כי הוא מתמיד בדרך שבה הוא צועד כעת.

34. הנאשם שהה במעצר במסגרת התיק המצורף הראשון מיום 23.10.18 עד ליום 17.12.18, שאז שוחרר לקהילה טיפולית, וגם בתקופת מעצר זו יש משום ענישה מסוימת, בפרט כאשר זו לא תנוכה מן העונש שייגזר על הנאשם.

35. על אף האמור, לא ניתן לקבל את המלצתו העונשית של שירות המבחן, הן מטעם מהותי- שאין בה כל הלימה לחומרת המעשים שביצע הנאשם, גם בהינתן שיקולי השיקום, הן מטעם דיוני: לחובת הנאשם עומדים שני עונשי מאסר מותנים, שנגזרו עליו בת"פ 46148-05-16 של בית משפט השלום בירושלים, ואשר אחד מהם לפחות הוא חב הפעלה כפי שיפורט להלן.

עונשי המאסר המותנים ושאלת חובת הפעלתם

36. ביום 14.2.17 גזר בית משפט השלום בירושלים את דינו של הנאשם בת"פ 46148-05-16 הנ"ל ובין היתר הטיל עליו, שני עונשי מאסר מותנים כמפורט להלן:

א. שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

37. עונש המאסר המותנה בן ארבעת החודשים הוא חב-הפעלה בשל הרשעתו של הנאשם בעבירות גניבה, גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב והסגת גבול פלילית בתיק העיקרי, אף אם מדובר בעבירות שבוצעו במסגרת אותו התיק (ראו ר"ע 357/84 **רובין נ' מדינת ישראל** (פ"ד לח(3) 155)).

עונש המאסר המותנה בן שבעת החודשים הוא בר-הפעלה בשל הרשעתו של הנאשם בעבירת ההתפרצות בתיק המצורף הראשון. ככל שיופעל המאסר המותנה בן ארבעת החודשים, מובן כי לא ניתן יהיה להאריך את המאסר המותנה בן שבעת החודשים.

38. אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי הוראות סעיף 85 לחוק העונשין מאפשרת הארכה נוספת של המאסר המותנה שהוא חב הפעלה לנוכח טיפול הגמילה מהימורים שעבר הנאשם. הגם שהטיפול שעבר הנאשם נערך באותה מסגרת שבה מטופלים גם מכורים לסמים, ואף בשיטה ובכלים דומים, פסיקת בית המשפט העליון קבעה כי

הוראת סעיף 85 הנ"ל מוגבלת לטיפול שניתן למשתמשים בסמים ולא לטיפול בהתמכרויות אחרות (ראו רע"פ 2143/16 שלייפר נ' מדינת ישראל (פורסם בגבו 17.3.16)).

39. עם זאת, בשל שיקולי השיקום, יש להפעיל את המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות.

אני ערה לכך שעבודה קבועה לפרנסת המשפחה היא עוגן מרכזי בהליך השיקום של הנאשם וכי עונש מאסר בעבודות שירות עלול לפגוע, למשך תקופת ריצוי העונש, ביכולתו של הנאשם לעבוד ולפרנס את משפחתו. עם זאת, המצב המשפטי אינו מאפשר הטלת עונש אחר (וכפי שכבר הובהר לעיל, עונש של שירות לתועלת הציבור אף אינו הולם את מעשי העבירה שביצע הנאשם), ועל הנאשם יהיה לגייס את כל כוחותיו ואת הכלים שרכש במסגרת השיקום, כדי להתמודד גם עם הקושי והאתגר שיעמיד בפניו גזר הדין.

40. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **שבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 25.4.21 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.**

ב. **עונש המאסר המותנה בן שבעה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 46148-05-16 של בית משפט השלום בירושלים ביום 14.12.2017 יופעל בחופף לעונש שנגזר וירוצה בדרך של עבודות שירות.**

ג. **עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 46184-05-16 של בית משפט השלום בירושלים יופעל בחופף לעונש שנגזר ובחופף לעונש המאסר המותנה שהופעל וירוצה בדרך של עבודות שירות.**

בסך הכל ירצה הנאשם שבעה חודשי מאסר בעבודות שירות.

ד. **תשעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פרק יא' לחוק העונשין, התשל"ז-1977.**

ה. **שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי פרק יא' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.**

ו. **הנאשם ישלם לנפגעת העבירה בתיק העיקרי פיצוי בסך**

4,500 ₪. המאשימה לא קיימה את החלטתי מיום 29.11.20 המורה לה להודיע מי נשא בנזקים שנגרמו עקב ביצוע עסקאות האשראי בתיק העיקרי. המאשימה תסיר מחדלה עד ליום 15.3.21, והפיצוי שנפסק ישולם למי שנשא בנזק.

הנאשם ישלם לנפגעת העבירה בתיק המצורף הראשון פיצוי בסך 1,000 ₪.

הנאשם ישלם לנפגע העבירה בתיק המצורף השני פיצוי בסך 31,500 ₪.

בסך הכל ישלם הנאשם פיצוי בסך 37,000 ₪. הפיצוי ישולם בשישה-עשר תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 4.4.21 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

כל תשלום שישולם יחולק באופן יחסי בין נפגעי העבירה.

ז. צו מבחן למשך שמונה- עשר חודשים מהיום.

הוסברו לנאשם חובתו לשתף פעולה במילוי הצו והאפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

41. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ג אדר תשפ"א, 07 מרץ 2021, בנוכחות הצדדים.